

Noaptea

Cristian Ovidiu

la sânul tău iubit
noaptea am descălțat-o de vise
cu un gest frivol i-am mângâiat
creștetul cuvintelor
într-o goana aparentă a tăcerii
i-am smuls bolta cu stele
să-i fac cămașă înflorată
constelațiile clasice le-am adunat
într-o geometrie luminoasă
din care au rezultat
infinite cosmosuri
toate topindu-se pe buzele tale
nu-mi spune că te-a durut
lumina nu doare
doar apăsarea sa lasă
loc amintirii